Bir şükürden sonsuz şükürler doğar!

İzmir/Pınarbaşı'ndan Uğur Tenekeci: "Şuâların 649. sayfasında hamd açısından insanın altı cihetinden bahsedilmektedir. Bu kısmı biraz açar mısınız? Bizler hangi şeylere karşılık elhamdülillah demeliyiz ki, hem ruhumuz tatmin olsun, hem Rabbimizin hoşnutluğunu kazanalım?"

İnsanın altı yönü vardır: Bunlar: Sağ, sol, ön, arka, alt ve üsttür. Bedîüzzaman Saîd Nursî Hazretleri, bu yönlerden her birisinin insanın önemli bir cihetini temsil ettiğini beyan ederek, insanın en temel insanlık görevi olan hamd vazifesini bu temsiller penceresinden değerlendiriyor. Özetle temas edelim:

1- Sağ taraf geçmiş zamanı temsil ediyor. İnkârcı gözlüğüne göre, geçmişte yaşayan insanların kıyameti kopmuştur. Geçmişin insanları karanlıklı ve korkunç bir mezaristandadırlar. Bu bakış açısı insanı pek büyük bir dehşete, ümitsizliğe ve karamsarlığa atıyor.

Oysa iman gözlüğü ile geçmişe bakıldığında, geçmiş insanların yine ölüp gittikleri görülecektir. Fakat can telefinin olmadığı anlaşılacaktır. Ölenler kesinlikle daha güzel bir âleme nakledilmişlerdir. O kabirler ve çukurlar ise, bu güzel ve nurlu âleme girmek için kazılan yeraltı tünellerinden ibarettir.

İşte iman bu cihetten insana doyulmaz bir sevinç, eşsiz bir ferahlık, misilsiz bir mutluluk ve benzersiz bir huzur verdiğinden, binlerce "elhamdülillah" dedirten bir nimettir!

2- Sol taraf gelecek zamanı temsil ediyor. İnkârcı gözlüğüne göre gelecek zaman bizleri çürütecek, yılan ve akreplere yedirip imha edecek, karanlıklı, korkunç ve büyük bir kabirden başka bir şey değildir!

Fakat iman gözlüğü ile geleceğe bakılırsa, Cenâb-ı Hakkın Hâlık, Rahman ve Rahîm isimleriyle insanlara hazırladığı çeşit çeşit lezzetli yiyecek ve içeceklerle kurulmuş bir sofra şeklinde görülecektir. İnkârcı gözlüğü ile kendisini yedirmekten

kurtulamayan insan, îmân gözlüğü ile kendisine envai çeşit yiyecekler sunulacak bir kıymete yükselecektir! Böylece bu cihet de insana binlerce "elhamdülillah" dedirtecektir!

3- Üst taraf semâvât cihetidir. İnkârcı gözlük, göklerin sonsuz fezasında raks eden milyarlarca yıldızın ve sayısız kürenin at koşusu gibi veya askerî bir manevra gibi yaptıkları pek sür'atli ve çok çeşitli ritimli hareketlerinden büyük bir dehşete, vahşete ve korkuya kapılacaktır. Çünkü bir tanesinin bile dünyaya çarpması tam bir felâket demektir! Böyle bir ihtimale karşı insanın fen ve felsefesi çaresizdir!

Oysa imanlı bir adam, bu benzersiz manevranın ve bu zengin ritimli koşunun, büyük bir kumandanın emriyle, nezareti, kontrolü ve koruması altında yapıldığına inanır. Gökleri süsleyen yıldızları ışıklı birer kandil gibi algılar, o dev koşulardan korku ve dehşet değil, bilakis sevimlilik, dostluk, sevgi, merhamet ve şefkat bulur. Gökleri böylesine süslenmiş gösteren iman nimetine karşı binlerce "elhamdülillah" elbette az olacaktır.

4- Alt taraf yer küredir. İnkârcı gözlük yer küreyi başıboş, yularsız, güneşin etrafında serseri gibi gezen bir hayvan gibi veya tahtası kırık, kaptansız bir kayık gibi görür, dehşete kapılır, telaşa düşer!

Oysa iman ile bakan bir kimse, yer küreyi Allah'ın kumandası altında bulunan, yiyecek, içecek, giyecek ve sair ihtiyaçlarıyla beraber hoşça vakit geçirsin diye insanı güneşin etrafında gezdiren ve güneşle birlikte fezanın derinliklerine seyahat ettiren Rahmanî bir gemi gibi görür. İmanın verdiği bu büyük nimete karşı büyük büyük "elhamdülillah"ları söylemeye başlar.

5- Ön taraf, insanın yolculuk yaptığı yöndür. İnkârcı gözlük bakar ki, insan olsun, hayvan olsun, bütün canlı varlıklar kafile kafile büyük bir sür'atle ölüme, ademe ve yokluğa gitmektedirler. Kendisinin de o yolun yolcusu olduğunu bildiğinden, üzüntüsünden çıldıracak hale gelir.

Oysa iman ile bakan bir adam, insanların ölüm ötesine seyahatlerinin yokluk âlemine değil; göçebeler gibi bir yayladan diğer yaylaya bir intikal olduğunu bilir. Ölümün, bu fani menzilden baki menzile, hizmet çiftliğinden ücret dairesine, zahmetler memleketinden rahmetler dairesine göç etmek olup, yokluk âlemine gitmek olmadığını kavrar ve bu yolculuktan dehşet almaz, bilakis hoşlanır. Kendisine ölümü aydınlatan ve sevdiren, ölümü yokluk değil, varlık gösteren iman nimetine karşı sayısız "elhamdülillah" demesi gerektiğini anlar.

6- Arka taraf, geriden gelen varlıklar cihetidir. İnkârcı gözlük, her dünyaya yeni

gelen canlının neden geldiğini, nereden gelip nereye gideceğini ve insanın dünyaya niçin geldiğini kavrayamaz, bilemez! Hayret ve tereddüt azabı içinde kalır.

Oysa iman ile bakan bir adam, insanların kâinat sergisinde sergilenen kudretin benzersiz mucizelerini görmek ve incelemek için Kâinat Sultanı tarafından gönderilmiş birer mütalaâcı olduklarını anlar. Her şeyin, kudret mucizesi açısından bir resmigeçit hükmünde gösterisini yaptıktan, derece ve numara aldıktan sonra yeniden kâinat Sultanının gösterdiği memlekete dönüp gideceklerini kavrar. Kendisine böyle bir zengin kavrayış ve anlayış nimeti veren iman nimetine karşı binlerce "elhamdülillah" der.

Bahsedilen karanlıkları dağıtıp insanı düpedüz aydınlığa çıkaran ve kurtaran iman nimetine karşı yapılan hamd de bir nimet olduğundan, ona da bir hamd lâzımdır. Bu ikinci hamde de bir üçüncü hamd lâzımdır. Üçüncüye dördüncü bir hamd lâzım! Bu böyle zincirleme gider. Demek tek bir hamdden, sonsuz bir hamd zinciri doğmaktadır.1

Dipnot:

1- Şuâlar, s. 649-651